



FTM-Mission

EVANGELIUM ÄR FRÄLSNING TILL MÄNNISKOR

Guds frid,

Tranås den 9 september 2016

Hur märkligt det än tycks vara har vi lagt ytterligare en månad bakom oss. Augusti har fått lämna plats för september, som också är den första höstmånaden. När dessa rader skrivs finns fortfarande sommarvärmen kvar. Det pratas om en värmebölja i september! Vi har lovats högsommartemperaturer för några dagar. Känner tacksamhet för detta så länge det varar. Hösten är också en fantastisk tid, men inget går ju upp mot ljusa nätter och sommarvärmel! Som många känner till, är jag av den "typen" som föredrar det varmare vädret, före kyla och is. Men alla vet vi ju vad som oundvikligt väntar, därför känns dessa mycket fina dagar som en stor välsignelse Gud slösar över oss. Alldeles för några dagar sedan återvände jag från en nästan två veckor lång vistelse i Moldavien. Vi har haft en mycket välsignad resa om vilket jag tänker ägna merparten av detta brev att rapportera ifrån. Gud gör fantastiska saker!

Vi vill också inledningsvis rikta ett tack till dig som troget står med oss i arbetet genom förbön och gåvor. Som du säkert förstår, betyder ditt engagemang att arbetet kan fortsätta. Tack! Gud skall rikligen välsigna dig och dina behov. Gud blir ju aldrig någon någonting skyldig!

Att resa till Moldavien innebär ett möte med människor som lever under helt andra levnadsförhållanden än vi själva gör. Den grupp människor som får vår hjälp lever under ganska svåra omständigheter. Många är sjuka till sin kropp eller lider av psykiska sjukdomar. Det är lätt att man överväldigas av det man ser. Vem ska man hjälpa och på vilket sätt ger vi hjälp på bästa sätt? Svåra avvägningar som inte alltid gör det så lätt att hjälpa när hjälpbehoven är stora. Mina tankar går till en händelse i Bibeln. När Jesus vid ett tillfälle besökte Simon, den spetälskes hus, hällde en kvinnan dyrbar olja över hans huvud. Många förfärades över kvinnans tilltag. Men Jesu egna ord ifrån Matteus 26:11 där han säger: *"De fattiga har ni alltid ibland er"*, blir ord till påminnelse för oss om att behovet av hjälp alltid är stort. Det finns alltid någon som vi kan hjälpa. Något som blir mycket påtagligt i Moldavien. Jesusorden indikerar också att det inte är möjligt att hjälpa alla, men för den som får vår hjälp kan det betyda allt. Vi får inte tillsluta vårt öga, ej heller vårt hjärta för den som är i behov av hjälp. Profeten Jesaja har satt ord på detta och i det 58:e kapitlet skriver profeten följande i den 7:e versen: *"Dela ditt bröd med den hungrige, ge de fattiga och hemlösa en boning, klä den nakne när du ser honom och dra dig inte undan för den som är ditt kött och blod"*.

Detta är missionens kallelse och uppdrag, men också för oss var och en, att vi hjälper där vi har en möjlighet. Det är vår kallelse och vår skyldighet, som medmänniska och som troende. När vi sträcker ut en hand, vet vi att vi inte står ensamma i vårt uppdrag. Jesus som bor i vårt hjärta, genom den helige Ande, är vår styrka och den som leder oss att göra det som är rätt.

Moldavien – kort tillbakablick

Låt mig få göra en liten tillbakablick! Året var 2007, under ett besök i Oradea, Rumänien blev vi efter gudstjänsten inbjudna till pastorsparet, som varit goda vänner till vår familj sedan många år tillbaka. Efter avslutad middag börjar pastorn berätta om det arbete han varit med att starta i Moldavien, platsen hette Glodeni. Jag kommer ihåg att jag redan då kände hur det "sa" inombords att dit ska du åka en dag. Jag bar denna förvissning inom mig under flera år. Så i juni 2010 öppnades en möjlighet genom samme pastor att få göra en resa till platsen som han så varmt talat om. Det blev en resa som skulle komma att förändra mitt liv på ett sätt jag inte kunnat ana. Det som mötte mig då, berör mig fortfarande mycket djupt, trots att det är sex år sedan vi påbörjade samarbetet med församlingen där.

Vi känner en oerhörd tacksamhet till Gud för det som gjorts under dessa år. Helt naturligt får man vid ett första besök en ofullständig bild av de saker man möter; man ser inte alla samband, förstår inte allt och har inte heller skapat de relationer som gör detta möjligt. Men sedan



Juni 2010. Pastor Ilie Jolta och Igor i bageriet innan det renoverades.

dess har mycket skett. Vänkskapsband har knutits och situationen har kommit att på många plan förändras för pastorsparet och för församlingen. Relationer och vänkskapsband har inte bara skapats till oss, utan också till de som följer oss i arbetet och som besökt platsen tillsammans med oss under de år som gått. Från 2010 och fram tills nu, har vi kunnat se hur Gud förändrat förhållanden och omständigheter för många människor. Många liv har berörts av Guds kärlek. Många liv har räddats undan en ganska säker död på grund av bröd och matpaket som delats ut. När jag kom dit 2010 hade församlingen ca elva döpta medlemmar. Idag närmar man sig ett 50-tal. För mig är detta Guds sätt att säga att det som görs genom församlingen är Guds väg in i människors hjärtan. Liv blir förvandlade. Utmaningarna är fortsatt många, men vi ser och upplever hur Gud gör under och hur han möter människor. Denna resa var inget undantag. Om detta vill jag nu skriva några rader.

Resan till Moldavien

Som jag tidigare skrivit hade jag ett mindre team med mig bestående av tre amerikanska kvinnor, Vanessa, Laura och Glenda. Som tolk hade vi både Marika och Sasha. Under fem veckodagar skulle vi ansvara för ett dagkollo för barn i åldrarna 6-13 år. Vi delade upp dagarna mellan detta dagkollo som hölls fram till lunch, för att under eftermiddagarna besöka familjer, men också dela ut matpaket. Vi anlände på lördagseftermiddagen. Söndagen var fullbokad med två gudstjänster, där undertecknad var huvudtalare, vilket också var fallet under hela vistelsen. Jag hade förmånen att predika fem gånger under den dryga vecka vi var där. Under onsdagens och fredagens gudstjänster delade våra amerikanska systrar sina vittnesbörd. Tre mycket starka vittnesbörd om hur Gud upprättat från ett liv fyllt av drog- och alkoholmissbruk, fängelsevistelser, brustna familjereationer och ett mycket trasigt inre. Deras vittnesbörd berörde många på ett mycket påtagligt sätt.

Dagkollo

Till dagkollot, som hade ett varierat program, hade vi beräknat ett 50-tal barn, men Gud ville mer än så. Under de fem dagar som vi genomförde kollot hade vi ett 80-tal barn! Varje dag fylldes av olika aktiviteter som hör ett dagkollo till; lekar, utomhuslekar, pyssel m.m. Den bibelberättelse vi valt var berättelsen om Jona och om hur våra beslut påverkar oss och andra i vår omgivning. De olika temana var: 1. Gud gav oss unika gåvor. 2. Vi kan höra Guds röst. 3. Vår olydnad skadar oss och andra. 4. Gud älskar oss trots vår olydnad. 5. Vår lydnad räddar oss och andra. Vi tror att denna bibelberättelse kommer få betydelse i barnens liv framöver. Många av barnen kommer från familjer som i nuläget inte är knutna till församlingen. Många kommer från svåra familjeförhållanden. Vi hade också en grupp föräldralösa ungdomar som besökte oss. De bor i ett ordnat boende hos en familj som bedriver ett hem för föräldralösa barn. Fantastiska ungdomar som också hjälpte till med olika saker under dagarna. De sjöng och medverkade också på gudstjänsterna. Varje dag avslutades med att barnen fick gå och äta ett mål varm mat på en närbelägen liten restaurang. Också detta var ett uppskattat inslag, då vi vet att många av barnen inte får äta sig mätta varje dag. Varje mål mat kostade ca 10 kronor per portion och dag.

Under lördagen anordnas en halvdagskonferens för kvinnor. Det kom ett 20-tal kvinnor. Återigen delade teamet med

sig av sina livserfarenheter. Då jag själv inte medverkade har jag bett Vanessa, som ledde teamet, att skriva några rader. Jag lämnar över "pennan" till Vanessa som kommer ge sin bild av hur konferensen blev.

Konferensen samlades omkring bibelordet från Johannes 4:1-42 där Jesus möter kvinnan vid brunnen. Vi delade var och en vårt vittnesbörd som på så många sätt var likt kvinnans liv som Jesus mötte vid brunnen. Vi delade med oss av vår kamp mot drogmissbruk, sexuell synd och ett kriminellt beteende och vad som resulterat i så många brustna relationer inom familj och bland vänner, de som vi älskar. Vi kunde också dela med deltagarna hur våra liv, efter att vi fått möta Jesus, förändrats på ett dramatiskt sätt. Våra vittnesbörd om kärlek och återupprättelse togs emot med öppna armar av de som kommit för att delta. Många bad om förbön för helande och upprättelse. Två av kvinnorna öppnade sina hjärtan och tog emot Jesus till frälsning.

Vanessa, teamledare

Det är inte så vanligt att man anordnar konferenser för enbart kvinnor, då kvinnans roll i församlingen i många fall är

Marika, vår tolk, samt Glenda, Vanessa och Laura.



Många barn kom till de olika aktiviteterna.

mer undanskymd än männens. Det finns också ett mycket stort behov av själavård, då bland både kvinnor och män. Själavård är ett område som inte berörs i så hög utsträckning, därför går många med obearbetad sorg, oförlåtenhet, bitterhet etc. Denna halvdag innebar att flera fick möjlighet till försoning och förlåtelse, både med sig själva och sina medsustrar. Denna konferens är ett viktigt komplement till det övriga arbete som görs.

Dop – en glädjens högtid

Söndagen innan avresan blev en dag fylld med mycket glädje. En av anledningarna till detta var att det skulle hållas en dopförrättning i församlingen. Denna glädje förvandlades till en dubbel glädje, då jag fick veta att en av dopkandidaterna var Sasha, den unge man som vi kunnat hjälpa och som vi skrivit om tidigare. Det som gjorde denna glädje ännu mer glädjefylld var att Sasha hade en önskan att det var jag som skulle döpa honom! Efter avslutad predikan samlades alla i kyrkans foajé där en lånad "dopbalja" ställts in. Efter att Sasha och en ung kvinna döpts, till mångas glädje och hurrarop, ställdes frågan om det fanns någon mer som ville döpa sig. Då kliver två unga killar fram och säger att de också ville gå dopets väg. Så blev det! Underbart och fantastiskt roligt. Vi fick också under avslutningen av gudstjänsten bedja för en ung kvinna till frälsning. Hennes mamma tillhör sedan tidigare församlingen. Den här söndagen fälldes många glädjetårar.

Besök i familjer och utdelning av matpaket

Under veckan har vi också kunnat besöka ett tiotal familjer och samtidigt dela ut matpaket till dessa. I majoriteten av dessa familjer möter vi människor med svåra handikapp. Vi har bland annat mött människor som blivit amputerade, med hjärnskador och andra mentala och fysiska behov. Vi besökte bland annat en äldre kvinna med en hemmaboende dotter på 23 år som heter Katya. Dottern har vuxit upp på barnhem, då mamman inte kunnat ta hand om henne. Tidigare i våras orsakade kvinnans make, styvpappa till dottern, en svår eldsvåda i huset, då han under påverkan av alkohol slog ner ett sterinjus. Detta resulterade i att mannen omkom och en del av huset förstördes. Kvinnan och dottern bor nu kvar i huset som inte är tjänlig som bostad, men det finns inte något annat alternativ för dem. Det finns inget rinnande vatten, ingen elektricitet, gasen är också avstängd, varför huset saknar uppvärmning. Maten lagas över öppen eld utomhus. Med en annalkande vinter kan man knappt föreställa sig hur det kommer vara att leva där.

När vi kom med ett matpaket hade de inte ätit någonting de två senaste dagarna. Katya saknar arbete och hennes mor är pensionär. Oklart om hon har någon pension. Av de familjer vi besökte utgör dessa båda kvinnor de som hade det allra svårast. Deras levnadssituation är både akut och svår och vi lider med dem. Vi har fört ett samtal om hur vi eventuellt skulle kunna hjälpa dem, men inget är i nuläget bestämt. Vi har dock säkerställt att de kommer kunna äta sig mätta i kyrkans lokaler, där de också kan få duscha och tvätta sina kläder. Vi är medvetna om att detta inte är en hållbar lösning i det långa loppet. De behöver få komma in i ett annat boende, vilket i nuläget inte är en enkel uppgift att lösa. Vi kommer försöka ge Katya några timmars arbete i bageriet för att de skall kunna få en blygsam inkomst. Vi tror att detta är det rätta att göra, då man blir bättre till mods av att arbeta, än att enbart få pengar i handen. Det stora och svåra är



Alla barn som kom på dagkollot samlade på trappen.



Pastor Igor, jag själv och de två dopkandidaterna. Det kom med ytterligare två vid dopförrättningen. Vilken glädje!



Blind men vid gott mod.



Katya med sin mor. Bakom syns platsen för branden.



Sasha som är utvecklingsstörd bor hemma och vårdas av sin mamma.



Kostia är 16 år och har en hjärnskada, en härlig kille med glimten i ögat.

att kunna ge dem ett bättre boende. Något vi i skrivande stund ber Gud om en lösning på. Kom gärna ihåg dem i dina förböner. Med dessa rader lämnar vi rapporteringen från Moldavien.

En hälsning från Pastor Popa

Också i Rumänien har det varit sommar med olika aktiviteter i församlingarna. Församlingarna i Spinus och Tinca utgör inget undantag. På båda dessa platser finns det gott om barn och unga som församlingarna kan vända sig till med olika aktiviteter under sommaren. Vi tror, precis som Popa, att det är viktigt att rikta sig till barnen i tidig ålder, då det har betydelse för dem då de blir äldre att ha fått del av evangeliet. Det påverkar också familjerna att få hem ett barn med många frågor som behöver ett svar. Inte alla föräldrar klarar av att ge dem ett svar, varför de vänder sig till församlingen. Kontakter knyts och församlingen blir en naturlig knutpunkt. För många familjer är detta den första kontakten med en evangelisk församling. Detta är spännande och oerhört inspirerande att få vara del i. Barnen blir Guds redskap att kunna nå hela familjen med evangelium.

Guds frid!

Jag vill skriva till er med anledning av mitt arbete. Den 21 augusti hade vi två specialprogram med inriktning på evangelisation i Spinus. Två dagar innan vi startade besökte ett team med åtta personer ca 100 hushåll för att bjuda in till dessa möten. Vi ser att denna satsning bar frukt, då vi fick se flera nya ansikten i gudstjänsterna som följde. Vi hade också ett program riktat mot barn. Vi vill nu fortsätta denna satsning, då vi ser att den gett resultat. Men vi inser också att det är svårt att få människor att komma till kyrkan. I veckan som gick hade vi tre dagar med evangelisation tillsammans med barnen. Vi tror att denna satsning kommer att ge resultat i framtiden. Programmet bestod bland annat av olika lekar och program i kyrkan. Vi möter ett starkt motstånd i bygden, framför allt ifrån den ortodoxa prästen. Men vi tror ändå att det kommer bära frukt i framtiden.

Genom Guds nåd har jag också fått vara med och tjäna på flera ungdomsläger under sommaren. Bitvis har det varit mycket hektiskt, men när man ser att mitt arbete ger frukt, betyder det mycket för mig. Jag tackar Gud för hälsa och kraft att tjäna honom. Men sommaren har också varit problematisk för mig, då min kroniska njursten stundtals gett mig svåra smärtor så jag inte kunnat arbeta.

Det som ligger närmast är att jag kommer besöka familjer som finns i och omkring församlingens gemenskap. Jag vill informera mig om deras enskilda situation och vilka behov de har. Det kommer inte bli lätt, eftersom det handlar om ett hundratal familjer. Men de uppskattar att jag besöker dem och intresserar mig för deras behov.

Jag är tacksam över att Gud ger mig kraft att tjäna honom och över min familj och att jag kan tjäna Herren på heltid. Att Gud tar hand om och sörjer för min familj. Min fru har ett arbete som kräver mycket. Vår yngste pojke börjar snart på förskolan och den äldre börjar snart sitt första skolår, vilket han är lite nervös inför. Tack för allt stöd vi känner från er.

Pastor Popa

Månadens projekt

Denna månad vill vi återkoppla till ett pågående projekt som vi skrivit om tidigare och som vi samlat in pengar till vid några tillfällen. Det är ungefär ett år sedan vi första gången skrev om detta och vi vill nu försöka slutföra det innan året är slut. Men det återstår ett litet stycke innan vi nått det tänkta budgetmålet. Pastor Popa är en av de pastorer som vi understödjer. Många känner till att han är pastor i två församlingar i samhället Tinca, men också i en annan församling i samhället Spinus som du precis läst om. Han delar sin tid mellan dessa församlingar och sin hemförsamling Filadelfia i Oradea, där han också har en uppgift som assisterande ungdomspastor. Allt detta arbete är i princip oavlönat, bortsett den ersättning han får ifrån FTM-Mission. För att klara av dessa olika åtaganden är pastor Popa i behov av en bil. Den han har, har tjänat ut och är i behov av omfattande reparationer. Bilen har 33 500 mil under huven, bland annat motorn (kamrem) och upphängning samt bromssystem behöver ses över. Kostsamma reparationer inte så mycket att lägga några pengar på när bilen rullat så pass många mil. Därför har vi beslutat att försöka hjälpa Popa med insamling till en nyare bil. Han vill att den köps in här i Sverige, då dessa är i betydligt bättre skick än de bilar man kan hitta i Rumänien.

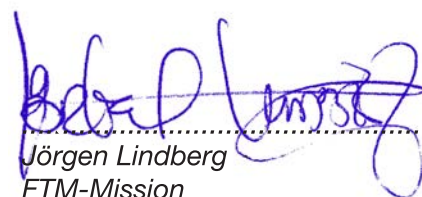


I skrivande stund har vi samlat in 54 000 kronor till ändamålet. Vi är oerhört tacksamma för att ha nått så långt. Målet vi satte, var att samla in omkring 120 000 kronor. Familjen har fått löften om ekonomisk hjälp genom egna kontakter på ca 9 000 kronor, och en försäljning av nyvarande bil, beräknas inbringa ca 20 000 kronor. Utöver kostnaderna för inköp tillkommer omregistreringskostnader och transport till Rumänien.

Vårt mål har varit inriktat på en WV Passat, combi av 2011 års modell. Den skulle ge de bästa förutsättningar för att ge familjen en trygg bil att åka i. Att den dessutom har lastutrymme, underlättar i Popas arbete då han ofta har utrustning och kläder med sig. Tack för att du stöttar oss i detta projekt. Vi väddar därför till dig om en generös gåva! Vi säger tack å familjen Popa's vägnar.

Avslutning

Tack för att du tog dig tid att läsa detta brev. Det betyder mycket för oss att få dela det Gud gör. Vi hoppas att vi skall få en intressant höst tillsammans. Vår förhoppning är att du står med oss i det Gud lagt på våra hjärtan att göra. Missionens arbete innebär också att vi finns till för dig. Alltsedan missionen grundades har bönestjänsten varit en central del i arbetet. Vi vill finnas till för dig, bedja tillsammans med dig för det som du behöver hjälp med i förbön. Med dessa ord och Guds rika välsignelse avslutar vi månadens nyhetsbrev.


Jörgen Lindberg
FTM-Mission